

Андрій Курков
Казка
про пилососика
Гошу

Ілюстрації
Даші Верної

Харків
«Фоліо»
2019

В одній великій квартирі, що складалася з безлічі кімнат і закутків, жив-був пилососик Гоша. Він був ще маленький, і займатися прибиранням йому не дозволяли. По кілька разів на день Гоша губився у квартирі, й господарям вартувало багатьох зусиль, щоб відшукати і повернути його на місце — до комори, де окрім нього жили швабра, дві сестрички ганчірки і галасливе сімейство щіток. Але довго всидіти у комірчині пилососик ніяк не міг і тільки-но чув, що господарі пішли, виходив і знову гуляв кімнатами й коридорами, розглядаючи різноманітні чудові речі та предмети.

У квартирі стояли грізні масивні шафи на левових лапах, громіздкі трюмо з гордовито піднятими дзеркалами, тонконогі журнальні столики. Їм, звичайно ж, було не до пилососика. Вони навіть не помічали Гошу, мріючи про новий лак або про нові кришталеві прикраси — вази, графини і цукерниці. Журнальні столики мріяли про строкаті різнокольорові журнали, розгорнуті на сторінках із зображеннями новеньких блискучих автомобілів.

А Гоша мріяв про той час, коли він підросте і замість маленьких коліщат у нього з'являться великі й сильні колеса і він зможе подорожувати і побачити світ, що складається, як він думав, не лише з шаф, трюмо та журнальних столиків. Коли за вікнами стемніло, Гоша зрозумів, що назад у комору йому не повернутися. Пилососик засмутився: він боявся розсердити господарів. Гоша підкотився ближче до батареї і сховався за гардиною. Тут він і вирішив переночувати. Великий настінний годинник пробив північ. Біля батареї було тепло й затишно.

